

[Boligministeren.]

sum pr. lejlighed i 1975 har andraget ca. 250.000 kr. imod de 210.000 kr., der var kalkuleret med pr. 1. april 1974. Hvis fonden fortsat skal kunne yde de fornødne lån til 8.000 lejligheder, vil det forudsætte, at fonden forhøjer bidragene fra en ældre boligmasse med 8 pct. af stigningen i byggeomkostningerne. Denne forhøjelse har fonden ikke ønsket at foretage. Rimeligheden af landsbyggefondens standpunkt kan diskuteres, men regeringen lægger megen vægt på, at der på en eller anden måde bliver skabt udvej for at sikre de 8.000 boliger i almennyttigt byggeri årligt i overensstemmelse med boligforligets forudsætninger.

Jeg har derfor med forligspartierne drøftet forskellige muligheder. Det har været forsøgt, om der i forbindelse med den mindre momsafgift for de almennyttige bygge-erier, der i øjeblikket er i gang, kunne sikres indbetaling af det manglende beløb, som landsbyggefonden skulle skaffe. Det drejede sig om knap 30 mill. kr. i år. Denne vej har ikke vist sig farbar.

Vi har også drøftet andre muligheder, herunder om en del af det manglende beløb skulle skaffes ved f. eks. 2 pct. forhøjelse af lånegrænsen, således at der kunne ske en tilsvarende nedsættelse af de 8 pct. Disse drøftelser om at finde en udvej er ikke ført til ende, de har blot i nogen tid været udsat på grund af fremskaffelsen af oplysninger om, hvordan lejeforhøjelserne har påvirket lejeniveauet i det almennyttige byggeri sammenlignet med forholdene i den private boligmasse, hvor lejen i de regulerede områder nu er sat op i forbindelse med indførelsen af princippet om omkostningsbestemt husleje. Dette materiale er nu ved at foreligge, og jeg vil herefter fortsætte mine bestræbelser på at få skabt grundlag for at udfylde rammen på de 8.000 lejligheder på en rimelig måde.

De udveje, der må findes, skal skabes i enighed med boligforligets partier, og jeg kan ikke på det foreliggende grundlag gå ind for det fremsatte lovforslag og de øgede statsudgifter, dette vil medføre.

Kaj Poulsen (S):

Kommunisternes forslag har til hensigt at opfylde den byggekvota på 8.000 boliger,

som ved boligforligets indgåelse i 1975 blev tildelt det almennyttige byggeri. For at kunne opfylde den kvota under den finansieringsform, som boligforliget har afstukket, kommer boligselskabernes landsbyggefond til at mangle ca. 30 mill. kr. Socialdemokratiet er enig med kommunisterne i, at vi af forskellige grunde bliver nødt til at få denne byggekvota opfyldt, og kan derfor give socialdemokratiets tilslutning til hensigten med dette forslag. Socialdemokratiet er imidlertid, som det er enhver bekendt i dette ting, parthaver i boligforliget af 1974, og som følge deraf er vor tilslutning til dette forslag betinget af, at der opnås enighed mellem boligforligets partier.

Jeg synes nok, at de problemer, vi behandler her, må ordnes af folketinget på en eller anden måde, og jeg tror ikke, at de tanker, som er blevet luftet fra forskellig side om, at Boligselskabernes Landsforening blot kan pålægge de ældre almennyttige boliger en ekstra afgift, kan løse disse problemer. Hvis man har en lille smule kendskab til den almennyttige boligsektors problemer, vil man også vide, at denne vej ikke er hensigtsmæssig og brugbar. Der er efterhånden ved at være behov for, at man i den ældre del af dette byggeri kommer i gang med at istandsætte ejendommene. Derfor er der behov for, at alle de midler, man med rimelighed kan fremskaffe gennem husleje-forhøjelser i disse lejligheder, alene bliver konteret til hovedistandsættelser og vedligeholdelser.

Det kan endvidere konstateres, at lejen i det ældre byggeris lejligheder efterhånden er ved at nå op i sådanne højder, at det ikke står i rimeligt forhold til lejen i det nyere og dermed bedre byggeri. Derfor er det heller ikke rimeligt at pålægge disse boliger yderligere forhøjelser, som er den enkelte boligafdeling uredelig.

Jeg må, som jeg har omtalt, afvise forslaget, men vil håbe på, at de forhandlinger, som er i gang boligforligets partier imellem, vil føre til resultat, således at intentionerne i dette forslag bliver opfyldt.

Johan Philipsen (V):

Venstre må afvise det foreliggende forslag, og jeg kunne i og for sig godt nøjes med at henvise til de betragtninger, som ministeren kom med. Må jeg derudover til-